

EZEKIEL 19.

LØVEUNGERNE.

19, 1. Og du, istem en Klagesang over Israels Fyrster — Det 19. Kapitel udgør en Ligsang. Det skildrer, hvad Modbillet angaar, Kirkens Omstyrtelse i Trængselstiden, først under Billedet af to Løveunger, der tages til Fange, og dernæst under Billedet af et Vintræ, der ødelægges af Ilden. Israels Fyrster er Præsteskabet.

19, 2. og sig: Hvad er din Møder? En Løvinde. Mellem Løver hvilede hun; midt iblandt unge Løver opfostrede hun sine Unger. — Ligesom Isaks Forældre var Abraham og Sara, og den sande Menigheds Forældre er Jehova og hans Naadepagt (Gal. 4, 22—28), saaledes er Kirkevæsenets og Præsteskabets Forældre Djævelen og hans Pagt med Døden. (1 Mos. 3, 4; Es. 28, 18; 1 Pet. 5, 8.) Kirkevæsenet er blevet opfostret med »Djævlens Lærdomme«.

19, 3. Og hun opdrog en af sine Unger; han blev en ung Løve, og han lærte at røve Rov, han aad Mennesker. — Kirken blev delt i to Klasser, den ene stod paa et højere Trin, var rigere og mere uddannet; den lærte at »æde Mennesker«, gøre dem til sit Rov.

19, 4. Og Hedningefolk hørte om ham; i deres Grav blev han fanget, og de førte ham med Næseringe til Ægyptens Land. — De vantro hørte om dem; Præsteskabet blev fanget i de fordærvede Lærdømmes Grav, det blev besnæret af Verdslighed og denne Verdens (Ægyptens) Visdom.

19, 5. Og hun saa, at hun havde ventet forgæves, at hendes Haab var gaaet til Grunde, og hun tog en af sine Unger; hun gjorde ham til en ung Løve. — En anden Klasse i Kirken blev udviklet under den samme falske Pagt med Døden til en fuldvoksen Løve, en Personliggørelse og et Barn af Læren om evig Pine, Treenigheden og iboende Udødelighed.

19, 6. Og han vandrede midt iblandt Løver, han blev en ung Løve, og han lærte at røve Rov, han aad Mennesker. — Dette fremstiller den populære Vækkelsesprædikant, der er drevet i at fange Mennesker og Mønt.

19, 7. Og han skændede deres Enker og ødelagde deres Stæder, og Landet og dets Fylde blev forfærdet for Lyden af hans Brøl. — Vækkelsesprædikanterne fangede Mennesker i Tusindvis og sikrede sig deres »Fylde« i Form af store Kollektor som Løn for nogle Ugers larmende Forkyndelse.

19, 8. Da satte Folkene fra Landskaberne trindt omkring deres Garn op imod ham og udspændte det over ham; han blev fanget i deres Grav. — »De uomvendte«, Anarkisterne, Socialisterne o. s. v., spænder deres Lærdomsgarn ud, og Folket, der er harmfuldt over de Lidelser, som Krigen og Dyrtiden medfører, nægter at yde Prædikanterne Støtte.

19, 9. Og de satte ham med Næseringe i et Bur og bragte ham til Babels Konge; de førte ham til faste Borge, for at hans Røst ikke mere skulde høres paa Israels Bjerge. — Revolutionen og Anarkiet vil fuldstændig gøre Ende paa Vækkelsesprædikanternes Virksomhed.

19, 10. Din Moder var, da du havde Ro, som en Vinstok, plantet ved Vand; frugtbar og fuld af Grene var den, fordi den havde meget Vand. — Kirkevæsenets falske Pagtsmoder er et Tankesystem, som helt igennem har præget det. Det er paa det allernøjeste forbundet med selve Kirkevæsenets (»Jordens Vintræ«) Eksistens. (Aab. 14, 19.) Dette Vildfarelsessystem kunde tidligere skaffe sig talrige Tilhængere.

19, 11. Og den fik stærke Grene til Herskerspir og hævdede sig højt op imellem Skyerne, og den faldt i Øjnene ved sin Højde, ved sine Rankers Mængde. — Det kunde tilsyneladende fremføre stærke Grunde for, at Præsteskabet skulde herske over Herrens Arv. (1 Pet. 5, 3.) Jordens Vintræ voksede op til en anselig Højde.

19, 12. Da blev den oprykket i Harme, kastet til Jorden, og Østevinden fortørrede dens Frugt; dens stærke Grene blev afrevet og tørre, Ilden fortærede dem. — Men i den store Verdenskrigs Raseri, vil det blive »kastet til Jorden«, de Sandheder, der som en Vind rejser sig fra den opgaaende Retfærdighedens Sol, vil fortære dets Frugter (den Støtte, som dets Tilhængere yder det). Dets Myndighed, dets Herskerstav, vil blive sønderbrudt og ødelagt i Anarkiet.

19, 13. Og nu er den plantet i Ørkenen, i tørt og tørstigt Land. — De gamle religiøse Spidsfindigheders System vil snart befinde sig i en Landflygtighedens Ørkenstilstand, forjaget af Socialismens og Anarkiets fjendtlige Lærdomme, medens Verden bliver overskyttet af Guds Ords Vande.

19, 14. Og der udgik Ild fra dens kvistede Gren; den fortærede dens Frugt, og der er ikke nogen stærk Gren paa den, noget Spir til at herske. En Klagesang er det, og til en Klagesang bliver det. — Den sindssvage Benyttelse af Teorien om Herskernes guddommelige Regeringsret under Verdenskrigen vil faa Revolution og Anarki til at bryde løs som en Ild, der til Slut fuldstændig skal fortære Sekt-klasserne paa Jordens Vintræ.